

Хотим жить над «Детским миром»

Словно на продуктовом складе живут жители дома №3 по улице Октябрьской. На первом этаже их дома расположен магазин «Гастроном».

Гл. ст. 3

Вёска мая, Круговічы

Афіцыйная гісторыя вёска Малыя і Вялікія Круговічы пачынаецца ў XVI стагоддзі. Але факты сведчаць, што продкі сённяшніх кругаўцоў жылі ў гэтых мясцінах ужо ў VIII – X стагоддзях.

Гл. ст. 6

Калі ты сапраўды рабочы клас,
Калі Айчыны лёс цябе трывожыць,
Падпісайся на «Ганцавіцкі час»,
Бо ён – працяг газеты «Спадарожнік».

Няхай ты не гарыш у барацьбе,
Але па самых па высокіх коштах
Інтэлігентам лічыш ты сябе –
На «Ганцавіцкі час» знайдзі ты грошы!

Спадарожнік

грамадска-палітычнае выданне

кошт свабодны

№46 (100) Пятніца, 15 лістапада 2002 г.

Выдаецца з 15 снежня 2000 г.

Навіны

«Горячая линия» в Ганцевичах

7 ноября в Ганцевичах побывала съёмочная группа «Горячей линии» Белорусского общенационального телевидения (ОНТ).

Поводом для посещения нашей полесской глубинки стали публикации в газетах «Спадарожнік», а также «Советская Белоруссия» очерка «Последние из Круглицы». В нём речь шла о четырёх одиноких женщинах, коротающих свой долгий век в заброшенной среди лесов и болот умирающей деревеньке, о их нелёгком вдовьем житье-бытье.

ОНТ заинтересовала эта тема, и по согласованию председателя правления ЗАО «Второй телевизионный канал» Григория Киселя с редакциями газет телевизионщики прибыли на Ганцевичину.

Съёмочная группа побывала в редакции газеты «Спадарожнік», кратко ознакомилась с достопримечательностями Ганцевичей, а потом по разбитой, ухабистой дороге добралась до Круглицы, где целый день провела на съёмках.

В воскресенье, 17 ноября, в 20 час 30 минут в программе «Контурь» ОНТ телезрители нашего района смогут посмотреть отснятый телевизионщиками сюжет о Круглице и её последних жителях.

Константин ЛУГОВОЙ

Паважаныя ганцавічане!

Выпісвайце і чытайце газету «Ганцавіцкі час» – правапераемніцу газеты «Спадарожнік».

Падпісання на наша выданне вы можаце ва ўсіх паштовых адзяленнях сувязі горада і раёна, а таксама ў карэспандэнцкім пункце газеты «Спадарожнік» (г. Ганцавічы, вул. Заслонава, 4).

Падпісны індэкс на «Ганцавіцкі час» – 63683.

КОШТ ПАДПІСКІ:

на 1 месяц – 1853 руб.

на 3 месяцы – 5559 руб.

на паўгоддзе – 11118 руб.

Пры афармленні падпіскі ў карпункце – скідка 18%.

Заставайцеся з намі!

«Ганцавіцкі час» –

гэта ваша газета!

«Кіна не будзе!...»

Калек. Нетапалі. ВАЙНУСКАЯ

У пачатку лістапада ва ўсіх сельскіх клубах Ганцавіцкага раёна перасталі паказваць кінафільмы. У мінулым месяцы яшчэ функцыяніравалі 11 кінаўстаноў. Аднак з-за адсутнасці фінансавання райвыканкам даў распараджэнне да канца года ўсіх работнікаў кінавідэапрадпрыемства, якія працуюць на сяле, адправіць у адпачынак за свой кошт. Матывуецца такое рашэнне тым, што людзі ўсё роўна не ходзяць на кінасеансы, і ў сувязі з гэтым няма сэнсу трымаць на працы работнікаў.

Яшчэ тры гады таму назад ў раёне дзейнічала 22 кінаўстаноўкі. На сённяшні дзень працуе толькі адзін кінатэатр «Кастрычнік» у горадзе, ды і ў ім адключана ацяпленне. Пракаменціраваць сітуацыю мы папрасілі метадыста кінавідэапрадпрыемства Ірыну Кандратовіч.

– На жаль, дарослыя зараз амаль не ходзяць нават на прэм'ерныя фільмы. А вось дзіцячыя сеансы карыстаюцца попытам. І на вёсцы працаваць можна. Планы там невялікія. Нармальнай дзейнасці нашай установы перашикажаюць застарэлыя прыпынкі работ. Немалая частка работнікаў – людзі пенсійнага ўзросту, і ім цяжка рашыцца на нейкія змены. Маладыя спецыялісты не

прыжываюцца. Так, у верасні звольнілі маладую дзяўчыну са спецыяльнай адукацыяй. Крызіснае становішча кінавідэапрадпрыемства абумоўлена і недахопам сродкаў. Тых грошай, якія мы зарабляем, хапае альбо заплаціць падаткі, альбо на выплату зарплат. Дзяржаўная датацыя значна зменшылася. З бюджэту на бягучы выдаткі на год было выдзелена толькі 14,3 мільёны рублёў, у мінулым гэта лічба складала 26 мільёнаў. Але мы прыкладаем усе намаганні, каб неяк трымацца на плаву. Есць добрая практыка выяўных паказаў у дзіцячых садках, групах падарожжаўнага дня. Вось 12 лістапада з кінавідэапрадпрыемствам выязджалі ў вёску Ганцавічы. У школе сабралася 45 чалавек жадаючых.

Дарэчы, Ірына лічыць, галіну кінавідэабізнесу перспектыўнай і плануе працаваць ў гэтай сферы і далей. Зараз яна вучыцца на пятым курсе інстытута па спецыяльнасці менеджэр.

З кожным годам папулярнасць «шырокага экрана» змяншаецца. Закрывліся кінапункты нават у буйных вёсках раёна. Так, у В. Круговічах кінафільмы не паказваюць ужо больш за год. Пасля звольнення апошняга кінааператара заняць вакантную пасаду жадаючых не знайшлося.

Былы работнік установы Іван Савеня, які разам з жонкай «круціў кіно» ў Круговічах, мае свой погляд гэтай праблемы:

– Ніхто не хоча працаваць кінааператарам, бо зарплата там мізэрная. Ды і тую апошнім часам прыходзілася закладваць, каб выканаць даведзеныя планы. Але галоўная прычына, што людзі перасталі хадзіць на кінасеансы і ў тым, што прывозілі маральна ўстарэўшыя фільмы. Індыйскія двухсерыйныя карціны, даўно перасталі карыстацца попытам, і нават дзеці, прачытаўшы афішу, жартавалі: «А-а, зноў «індыйскі баявік!» Другая прычына: дрэнна працуе сама арганізацыя. Яна настолькі бедная, што не мае нават магчымасці купіць для пракату новыя фільмы. Былі б мастацкія стужкі, якія паказваюць зараз у буйных гарадах, народ хадзіў бы...

Вядома ж, у вялікіх гарадах, дзе ёсць тэатры, опера, цырк, дзе мноства бараў і кафэ, кінатэатры патрэбны менш. Між тым менавіта ў сталіцах яны функцыянуюць, там ідуць цікавыя фільмы, праводзяцца кінафестывалі, сустрэчаюцца знакамітасці... Ну а на вёсцы, калі ад культуры і так няшмат чаго засталася, то які сэнс трымацца за кіно?

Пэўна, сыхodziць у нябыт час,

пра які Ленін некалі гаварыў: «Из всех искусств для нас важнейшим является кино».

Адзін з работнікаў Ганцавіцкага кінавідэапрадпрыемства ўспамінае часы, калі кіно толькі прыходзіла на вёску, кінааператры вазілі ад сяла да сяла на падводах, санях, нават веласіпедах. Везлі ўсё – дынамікі, кінаапарат, экран. Калі не было святла, дастаўлялі туды і бензінавы рухавічок, які вырабляў электраэнергію. Паказвалі кіно ў звычайнай вясковай хаце, дзе магло змясціцца больш людзей. На сеансы прыходзілі амаль ўсе вясковыя. Іншы раз па некалькі разоў паказвалі адны і тыя ж фільмы, аднак глядачоў не змяншалася.

Час мяняецца. У кожнага ў хаце тэлевізар, магнітафон, відэа. Але ж вясковы клуб – гэта магчымасць не толькі паглядзець мастацкую стужку на вялікім экране. Найперш чалавечыя зносіны. Раней гэта лічылася паказчыкам культуры. Тым не менш, як бачым, кіно з вёсак сыхodziць. Проста для некага і кіно становіцца «неперспектыўным».

28 лістапада адбудзецца калегія Міністэрства культуры РБ, на якой будзе разгледжана пытанне і аб далейшым лёсе кінавідэапрадпрыемстваў. Цікава, якім будзе рашэнне калегіі?

Пятро ГУЗАЕЎСКИ

«От материны коровы молока не прибавят»

Социум

Горожане отвечают

Как вы полагаете, что будет, если на самом деле Россия откажется поставлять нам энергоресурсы или ограничит их поставку на льготных условиях?

Александр Иванович, работник РАЙПО:

— Раньше, при Союзе, таких проблем не было. Жили дружно. Конечно, если так случится, будет труднее: своих ресурсов у нас мало.

Сергей Васильевич Бобко, работник железной дороги:

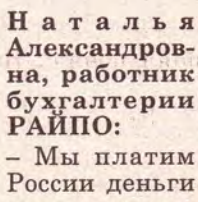

— Мы об этом как-то не задумываемся. Ясно одно: Запад нам ничего не даст, и нас там не ждут. Поэтому свою политику надо ориентировать на Россию.

Ирина Дейко, бухгалтер КВД:

— Станет только хуже, и так положение не из лучших. Если так случится, то зимой замёрзнем.

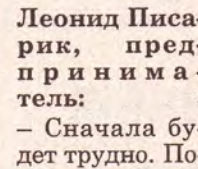
Наталья Александровна, работник бухгалтерии РАЙПО:

— Мы платим России деньги за топливо, так что, думаю, таких проблем не будет. Да и А. Лукашенко заверил нас, что в квартирах будет тепло и уютно.

Наталья Поух, продавец:

— Нам лучше от этого не станет, в квартире многие газом греются, так как батареи в некоторых квартирах чуть-чуть теплые. В таких условиях жить трудно.

Леонид Писарик, предприниматель:

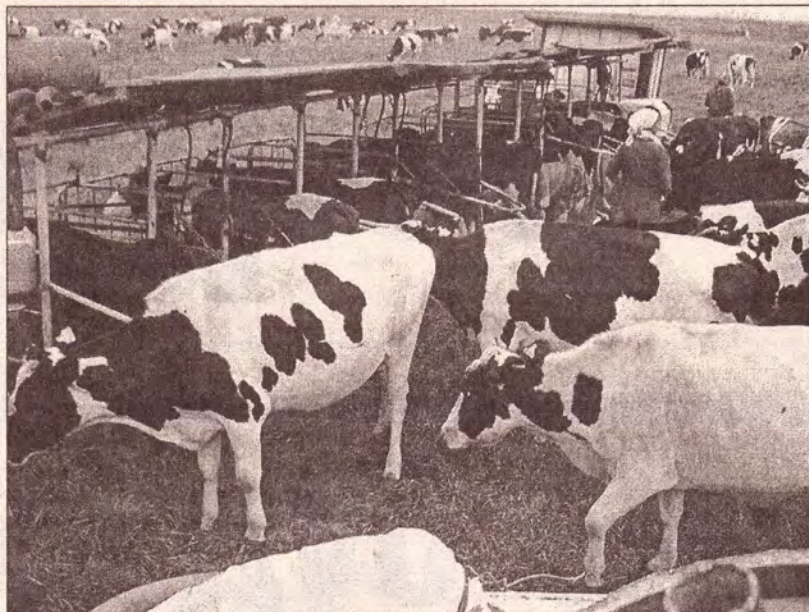
— Сначала будет трудно. Потом, думаю, привыкнем, научимся экономить. Литва и Латвия живут, как на острове, но хуже, чем мы, люди там жить не стали.

Ирина Пич, учительница школы:

— Однозначно ответить сложно. Возможно, тогда у нас будут перебои в энергоснабжении, в поставках газа. Боюсь, что придётся готовить на кострах.

Опрос провела Екатерина АНИСИМОВА
Фото Алексея БЕЛОГО

• Животным необходим должный уход

в «Спадарожніке», где было написано, что животноводы жаловались на руководство колхоза, что оно не уделяет должного внимания людям.

Уже на другой день на ферму приехал разгневанный председатель (раньше его редко там видели) и стал этой газетой мне тыкать в лицо, мол, это я прессе пожаловалась, и это мне так с рук не сойдет.

Ждать пришлось недолго. 29 октября я ходила в правление колхоза, чтобы написать заявление на отпуск, а председатель и сказал: «Отпуска не получишь. Увольняйся, потому что все равно уволю. Я тебе и расчетные, и отпускные сразу отдам». Пришлось уволиться, по-

тому что еще с лета заявление мое об увольнении лежало. Тогда я надеялась получить другую работу, но не вышло. Вот и пришлось «по собственному» написать.

С негодными председателем расправляется уже не впервые. В этом году доярку Светлану Цуприк «попросил» с работы. Она пожаловалась в район, что навоз несколько дней не откатывали, скот в г... «плавал». Причина для увольнения, конечно же, другая нашлась.

Все просчеты и недоимки у нас из людской зарплаты вычитывают, чтобы в страхе людей держать. Наказание это самое распространенное. Когда заморозки внезапно наступили, с

летнего лагеря люди гнали скот, одно животное сдохло по дороге, платить пришлось пастухам. Весь падеж молодняка на фермах постоянно списывают на телятниц и доярок. С них за сдохших телят удерживают по 21 тысяче рублей. А оформляют документы как будто купили их на мясо. А большое было животное или нет, это никого не волнует. «Козлы отпущения» у руководства колхоза всегда найдутся. Это как в той басне: «У сильного всегда бессильный виноват...».

Поведением руководителя хозяйства Федора Куратника не довольны многие жители Хотыничей. Председатель, разговаривая с подчиненными, нередко выражается нецензурной бранью, по поводу и без повода... А ведь многие ему по возрасту в отцы и матери годятся. Самое мягкое, к примеру, обращение к дояркам — «мурз»... (Далее идут словосочетания не применяемые в литературном языке. — прим. ред).

Раньше председателем Кадевич был. Так с ним всегда говорить можно было. Он выслушает, посоветует что-то. Поможет или нет, это другое дело, но уважение к людям было.

Поэтому хочу сказать через вашу газету Федору Куратнику (знаю, что прочтает): «Председатель ты наш дорогой, от материны коровы молока не прибавят!»

Тамара Владимировна ВОЛУЕВИЧ, бывшая доярка колхоза «1 Мая»

Непаразумыне

Заплаці падаткі і спі спакойна

У наш час напрыдумвана столькі падаткаў, што прасачыць за рознымі змяненнямі ў падаткаабкладанні чалавеку без спецыяльнай адукацыі вельмі складана. І тым больш заблітваецца грамадзянін, калі ўчора табе налічылі адно, сёння — другое, заўтра — іншае. Менавіта з такой сітуацыяй я і сутыкнуўся, калі атрымаў рахунак на аплату за нерухомасць.

У вёсцы Дзяніскавічы ад бацькоў мне ў спадчыну застаўся дом з прыбудовамі, і я, канешне, як і ў мінулыя гады, плаціў падаткі. У гэтым годзе яшчэ ў жніўні мне патэлефанавалі, што ў Дзяніскавіцкі сельсавет я павінен заплаціць падаткі за нерухомасць у памеры 22 тысяч рублёў. На маё пытанне, чаму столькі і як гэты падатак налічваецца, бухгалтар сельвыканкама адказала, што дадзены прысыліла падатковая інспекцыя. Плаціць я не стаў. У верасні мне зноў пазванілі і сказалі, што плаціць трэба прыкладна 16 тысяч рублёў. Аднак і на гэты раз я вырашыў пачакаць з аплатай.

Напрыканцы кастрычніка я звярнуўся да падаткавікоў з пытаннем: «Колькі ж мне неабходна

заплаціць падаткаў за пабудовы?» Там палічылі і назвалі суму 7800 рублёў(!?)

Дзіўная рэч атрымліваецца. За два месяцы мне назвалі тры розныя лічбы. Мне ўзрадавала, што апошнія былі ў бок змяншэння. У мінулым годзе 14997 рублёў заплаціў, а ў гэтым амаль у два разы меней.

Вось толькі не магу я зразумець, як гэты падатак налічваўся? Не маглі ж змены ў падаткаабкладанні за тры месяцы змяніцца аж тры разы.

Іван КАРПЕНЯ, жыхар г. Ганцавічы

P.S. У Ганцавіцкай падатковай інспекцыі нам паведамілі: «Гадавая стаўка падатку на нерухомасць з кошту жылых будынкаў, надворных пабудов, якія належаць фізічным асобам, устанаўліваецца ў памеры 0,1%. Падатак на нерухомасць неабходна заплаціць не пазней 15 лістапада. У дадзеным выпадку розная сумы пры налічэнне падатку на нерухомасць узніклі ў сувязі з пераацэнкай кошту нерухомасці: зменшыўся ацэначны кошт будынка і суадносна зменшыўся падатак».

Официально

Уволена «за нарушения...»

Как стало известно нашей редакции, приказом прокурора Брестской области Валерия Омелянюка 31 октября этого года от занимаемой должности отстранена помощник прокурора Ганцевичского района,

юрист 2 класса.

Остаётся добавить, что с должности она уволена с формулировкой: «за систематическое нарушение служебной дисциплины».

Отдел информации «С»

• Дальше — только пешком

Жителей деревни Пасеки отрезали от мира

Уже больше месяца невозможно проехать в деревню Пасеки. После ремонта железнодорожного переезда ремонтники посреди дороги бросили бетонные плиты, которые лежат и по сей день. Добраться в населенный пункт можно лишь в объезд по бездорожью.

В Пасеках нет магазина, телефонов. В экстренных случаях, если нужно куда-то позвонить, бегут люди в деревню Ельно. Теперь сельчане и вовсе отрезаны от мира.

— Совсем про нас забыли, будто мы и вовсе не живём здесь, — говорит один из жителей Пасек, — теперь даже скорая помощь не сможет приехать. И дети не могут навестить своих престарелых родителей. Наверное, до весны уже отремонтировать не будут.

Чтобы выяснить причину такого факта, мы обратились к руководству Ганцевичского лесхоза, в чьем ведении находится данный участок «железки». Как нам сообщили, необходимость ремонта назрела уже давно. Старые непрочитанные шпалы, которые были уложены из материала лесхоза, прогнили. Это создавало опасность для поездов, которые возят лесоматериалы. Чтобы закончить ремонтные работы на этом участке дороге, необходимо закупить бетонные шпалы. Договоренность на их поставку уже достигнута.

Петр ГУЗАЕВСКИЙ

Вясёлка ззяе ў хаце

Любоў да вышыўкі, ручнога ткацтва Ульяне Пятроўне Віннік (дзявоцкае прозвішча Гапук) перадаўся ад маці – Ганны Сямёнаўны. І вышываць, і ткаць яна пачала з сямі гадоў. З таго часу мінула вось ужо амаль 50 гадоў, і займаецца Пятроўна ў вольны ад работы час любімай справай. У сям’і Гапукі з Хатыніч, акрамя маці Ульяны, ткацтвам і вышыўкай займаліся і тры яе старэйшыя сястры – Зося, Валя і Марыя. Уся іх вялікая хата была скрозь увешана вышыванкамі і тканымі вырабамі майстрых. Авадодаць сакрэтамі народнага рамёства Ульяна вучылася не толькі ў маці, але і ў сяцёр, бо была ў сям’і малодшай з іх. У раннім дзяцінстве, гледзячы на іх, нярэдка браўся за іголку з ніткай і іх брат, Васіль, які цяпер працуе лесніком у Хатыніцкім лясніцтве. Праўда, зараз ён саромецца аб тым успамінаць – мужчына, вядома ж. Як апынулася Ульяна ў Борках? Можна сказаць, выпадкова. Прыехала сюды ў 1964 годзе на вяселле да сяброўкі ды прыглынула ся хатыніцкай прыгажуня маладому зухаватаму загадчыку Боркаўскага сельскага клуба Аляксандру Вінніку. Відаць, лёс наканаваў ім сустрэцца,

бо праз колькі месяцаў згулялі вяселле. З таго часу і жыўць мірна і ладна. Маюць пяцёра дарослых дзяцей, шасцёра ўнукаў. І яшчэ адна характэрная дэталі: болей сарака гадоў жыцця Ульяна Пятроўна аддала рабоце ва ўстановах культуры – была кінамеханікам у Хатынічах і Борках. Муж яе, Аляксандр Дзямянавіч, нягледзячы на тое, што ўжо чатыры гады як выйшаў на пенсію, працягвае працаваць вадзіцелем у кінавідэапрадпрыемстве. А да гэтага быў і загадчыкам сельскага клуба, і дырэктарам Лунінецкага РДК, і кінамеханікам... З пераездам у Боркі Ульяна (хаця клопатаў у яе пабольшала – сям’я, гаспадарка) любімай справы не пакінула. Па-ранейшаму ў вольныя часіны ткала і вышывала. Ніводнае вяселле ў вёсцы не абыходзіцца, каб Пятроўна (так ласкава называюць яе боркаўцы) не абвясцвала сваімі адмыслова зробленымі ручнікмі сватоў ды маладцаў.

Заходзіш у хату Віннікаў – і нібы трапляеш у казку. Ад яркіх узорыстых накідак, пакрываючых абрусаў, сурвэтак, дарожак, навалачак, ручнікоў аж святлей становіцца ў хаце, нібы разб’я-

• Святлей у хаце ад адмысловых вырабаў майстрыхі

ляецца вясёлкай шэры свет лістападаўскага дня, што нясмела прабіваецца ў пакой праз вокны. Вышыўкі ўсюды: на падлозе і вокнах, на сценах і дзвярах, на канапах і ложках, на тэлевізары і шафе, на журнальным століку і крэслах. А на дарожкі, што пад нагамі, нават боязна ступаць – каб не запэкаць.

Майстэрства Ульяны заўважылі не толькі вышывальніцы. Яе работы дэманстраваліся ў Ганцавічах, Брэсце, Мінску, многія з іх набыў Брэсцкі абласны Дом народнай творчасці, сталічны тэатр Беларускага мастацтва. За многія з іх яна ўдасгоена каштоўных прызоў і дыпламаў. А

ў 2001 годзе яе работы (звыш дваццаці – у асноўным ручнікі тканыя) вазілі на выставу ў паўночны Мурманск.

Прыгажосць і маляўнічасць адмысловых работ Ульяны Пятроўны нельга перадаць ніякімі словамі. І іх, як і карціны вялікіх мастакоў, трэба бачыць, каб палюбавацца непаўторным харавом і па-сапраўднаму ацаніць.

Вышыўка і ткацтва – не адзінае захапленне таленавітай майстрыхі. Вось ужо болей сарака гадоў яны разам з мужам Аляксандрам Дзямянавічам спяваюць у самадзейным фальклорным калектыве,

• Пра майстэрства Ульяны Пятроўны Віннік ведаюць не толькі ганцавічане

што створаны і дзейнічае пры Боркаўскім сельскім клубе. І кожны раз на канцэрты апранае Ульяна Пятроўна кашулю, спадніцу і фартух, умела вышытыя сваімі рукамі. А,

бывала, уся сям’я Віннікаў – бацькі і пяцёра іх дзяцей – радавалі аднавяскоўцаў шчырай народнай песняй.

Кастусь МОХАР

Наша почта

На словах, как на гуслях

Несколько лет назад моему сыну Александру Апановичу «посчастливилось» получить квартиру в доме № 23 по улице Строителей. Получилось так, что расположена она на последнем пятом этаже. Именно из-за её расположения сын постоянно терпит всевозможные неудобства. И первое из них – протекающая крыша.

В его квартире, как, впрочем, и во всех остальных, на пятом этаже этого дома постоянная сырость. Углы затекают, обои обваливаются, от переувлажнения перекашиваются двери. Постоянно приходится делать ремонты и тратить на них немалые деньги. Только одни двери сыну приходилось менять дважды. А сколько раз переклеивали обои? Не сосчитать.

По вопросу ремонта крыши дома сын неоднократно обращался в КУМПП ЖКХ, но безрезультатно. Решила вмешаться в это дело я как мать. Обратилась лично к директору Виктору Берко. В ответ услышала чуть ли не ругань и то, что он, Берко, меня знать не знает и знать не желает. На этом разговор и закончился.

С письменным заявлением мой сын, бывший воин-афганец, дважды раненный в боях, награжденный за мужество орденом Красной Звезды, почти месяц назад обратился в райисполком. Но и оттуда, как говорят, ни слуху ни духу.

А как же, скажите, тогда понимать слова председателя Ганцевичского райисполкома, высказывание им через газету «Савецкае Палессе» 13 марта этого года в интервью «Усё, што мы робім, для людзей: В нем он недвусмысленно утверждает: „...Кожны канкрэтны выпадак, кожную заяву мы ўважліва разбіраем”. Более того, в том же интервью он чётко пообещал: „Па гораду будзем працягваць ремонт дахаў, бо для многіх ганцавічан іх працяканне – сапраўднае бедства.”

На словах, как на гуслях, все напевно, жизнеутверждающе и оптимистично. Но если обещание дано – его над выполнять.

Ольга АПАНОВИЧ, мать воина-афганца

От редакции: Подобные жалобы в редакцию нашей газеты поступают почти ежедневно. Вот и накануне выхода газеты к нам обратились возмущенные жители дома №8 по улице Чайковского, квартироукомплектованная Василиевна Лыньша из дома № 10 по улице Заводской. У них подобное положение: протекает крыша, в квартире сыро и неуютно. Их многочисленные обращения в КУМПП ЖКХ и райисполком с просьбой помочь решить назревшую проблему, также остались без внимания.

Па слядах нашых публікацый

Хто ж мы будзем?

Беларускі пісьменнік М. Гарэцкі пісаў так: „Божжа, навошта даў ты мне гэтую беларускую мову? За яе мяне праследвалі палякі, немцы, садзілі ў турму бальшавікі. Усё мае жыццё – суцэльная пакута, і праз што – мову, якую ты даў мне быццам на радасць, каб я размаўляў на ёй і славіў цябе.”

І сёння, калі Рэспубліка Беларусь стала незалежнай, суверэннай дзяржавай, у якой беларуская мова прызначана адной з дзяржаўных моў, у газеце „Спадарожнік” з’яўляецца артыкул Сяргея Чыркуна „Какой язык родной?” з разважаннем ці патрэбна беларусам беларуская мова. Вельмі добра, што ў „Спадарожніку” кожны можа выказаць сваю думку. Але ж якую?

Немагчыма ўявіць сабе, каб паляк, немец, літовец публічна выказваўся аб тым, ці патрэбна ім сваёй мова. А нам?.. А ці патрэбна маці? Кожнае слова ўзнікла невыпадкова. Мова – гэта наша памяць, наша культура і гісторыя.

Аўтар артыкула „Какой язык родной?” піша так аб становішчы беларускай мовы ў краіне: „Я не думаю, что стоит крайне драматизировать ситуацию. Главное в споре о языках – сохранить лучшие человеческие качества. Мы должны знать нашу культуру, историю, искусство, помнить народные обряды и петь свои песни.”

Але гэта ж абсурд – пець свае родныя песні, не разумеючы з іх ні слова, удзельнічаць у абрадах, не ведаючы яго сэнсу.

У аўтара ёсць на мой погляд і слушная думка „Сохранить родной язык можно лишь тогда, когда наши дети начнут общаться на

нём”. Шчыра прызнаюся, што я сам на нізкім узроўні валодаю сваёй мовай. А дзе ж было, калі ў вясковай школе над уваходам вісеў надпіс „Добро пожаловать!” замест „Сардэчна запрашаем!”, а ў вышэйшай навучальнай установе чалавека, размаўляючага на беларускай мове, з агідай называлі „колхозник”. Вельмі б хацелася каб нашы дзеці размаўлялі на роднай мове.

Аўтар сцвярджае: „А как изменились мультики и художественные фильмы после перевода (маеца на ўвазе на беларускую мову), дети не хотят их смотреть...”

Выходзіць, паважаны С. Чыркун, вы самі сабе супярэчыце. У адным выпадку вы за тое, каб дзеці валодалі мовай, а ў другім вы супраць таго, каб для дзяцей на тэлебачанні гучала гэтая мова, так як пасля перакладу губляецца дух казкі.

Вельмі шкада, што ў дзяцінстве вам не чыталі на мілагучнай беларускай мове нашы чudoўныя беларускія казкі, шкада, што вы не глядзелі не меней чudoўную тэлеперадачу „Калыханка”.

З беларускай мовы на мовы амаль усіх цывілізаваных краін перакладзены творы Быкава, Караткевіча, Шамякіна і шэрагу іншых беларускіх пісьменнікаў.

На жаль, гэтага недастаткова, і Беларусь мала ведаюць у свеце. Не памятаю, у якім творы давялося прачытаць пра тое, як у савецкія часы адна з беларускіх дэлегацый наведвала афрыканскую манархічную дзяржаву. Іх прадставілі цару. Калі яму перакладчык сказаў, што дэлегацыя з Беларусі, цар задаволеная сказаў: „О вы белые русские. Бе-

лые. Молодцы. Вы за царя воевали”. Кіраўнік дэлегацыі ледзь не страціў прытомнасць. А што будзе з нашай дзяржавай, хто яе будзе паважаць, калі мы добравольна адцураемся роднай мовы?

Нават У. І. Ленін, як бы да яго ні ставіліся сучаснікі, разумеў, што родная мова неабходна кожнаму народу. І ў адным з пунктаў нацыянальнага раўнапраўя ён адзначыў: „Обеспечение равных условий развития всех наций, равного права пользоваться родным языком, иметь национальные школы...”

Ну не хочам мы, дарослыя, размаўляць на роднай мове, але ж не будзем перашкаджаць дзецям, не будзем падпальваць пытанне аб адмене беларускіх дзіцячых тэлеперадач. Няхай яны будуць разумнейшымі за нас.

Асабліва крыўдна, што артыкул „Какой язык родной?” з’явіўся ў год, калі адзначаецца на дзяржаўным узроўні юбілей славытых песняроў Якуба Коласа і Янкі Купалы. І, думаецца, няўжо спраўдзіліся словы паэта Пімена Панчанкі:

– Родны Янка Купала,
Вы пісалі, „Я веру настане...”
Дарагі мой Іван Дамінікавіч,
Не, не настане!

Гэта ўжо наша настала змярканне,

Гэта з мовай маёй,
Гэта з песняй маёй
Развітанне”.

Так яно і будзе, калі прыслухоўвацца да думак аўтара артыкула. Знікнуць беларусы, застанецца „рускоговорящее население”, дакладней, «Іваны родства не помнящие».

Сяргей КРУГАЛЕВІЧ

Вёска мая, Круговічы

На багатую гісторыю майёй малой радзімы, Вялікіх і Малых Круговічаў, указвае наяўнасць у яе ваколіцах надзвычай вялікай колькасці курганоў, многія з якіх застаюцца і па сённяшні дзень незарэгістраванымі археолагамі, а многія ў ходзе асваення чалавекам прыродных рэсурсаў ужо сцёрты з твару зямлі. Сярод мясцовага насельніцтва з-за смугі часу склалася ўяўленне пра гэтыя пахаванні як пра магілы загінуўшых тут шведаў стагоддзі са тры таму, адсюль і адпаведныя назвы – Шведскія магілы ці Капцы. Насамрэч, узрост курганных могілнікаў нашмат большы. Паводле дадзеных археалагічных даследаванняў, самыя старажытныя з іх датуюцца канцом X ст. Такі пахавальны абрад на гэтых землях існаваў недзе на працягу трох стагоддзяў і належаў ён не каму іншаму, як нашым далёкім продкам: у VIII – X ст. усю тэрыторыю Прыпяцкага Палесся насяляла ўсходнеславянскае аб'яднанне плямён – дрыгавічы.

Афіцыйная ж гісторыя вёсак пачынаецца з XVI ст.

У 1569 г. (дарэчы, цалкам верагодна, супадзенне з годам заключэння Люблінскай уніі не выпадковае, а самае непасрэднае) пасяліўся ў гэтай мясцовасці польскі пан з 28 прыгоннымі, якіх прывёз з сабою. Іх рукамі хутка быў пабудаваны панскі маёнтак. Неўзабаве вакол яго на круглай паліне ўтварылася невялікая вёсачка, якую засялілі прыгонныя. Легенда сцвярджае, што менавіта ад гэтай паліны, а дакладней ад слова “круг” і ўтварылася назва вёскі – Круговічы, якая неўзабаве набыла сённяшні выгляд. Круговічы хутка раслі і ўжо ў канцы XVII ст. былі адным з самых буйных паселішчаў у нашай мясцовасці.

Не на шмат пазней, напрыканцы XVI ст., магчыма, шляхам “адпачкавання”, па суседству ўзнікла яшчэ адно пасяленне, пазначанае на картах па гісторыі тагачаснага як Ляхавічы. Некаторыя слухна заўважаюць, што назву сваю гэтая вёска атрымала ад слова “лях”, бо была заселена ў асноўным паліцамі, якіх у народзе звалі “ляхамі”. Затым нейкім чынам яна змяніла назву на Малое Сяло (побач жа месцілася сяло значна большае). Як можна лагічна меркаваць, у стану ўвядзення сённяшніх назваў вёскі мелі ўзаемаўплыў спярша Малое Сяло (пасля страты ад пачатковай назвы – Ляхавічы) “дапамагло” Круговічам стаць Вялікімі, а потым ужо пад іх уздзеяннем сама стала Круговічамі, але, адпаведна, Малымі.

Вёскамі за шматвекавую гісторыю іх існавання валодаў не адзін панскі род, часам вакольная зямля разам з яе насельнікамі здавалася ў арэнду.

У далейшым да гаспадарання ў гэтых краях мелі дачыненне Абуховічы, Чапскія і адзін з самых магутных еўрапейскіх родаў – Радзівілы. Найбольшае ж па часе валоданне вёскамі было ў Абуховічаў (як мінімум паўтара стагоддзя), памяць пра якіх і сёння захоўваецца сярод людзей.

Гістарычна скалалася, што Круговічы ў сваім рэгіёне былі, можна сказаць, цэнтральнай вёскай. Пасля адмены прыгоннага права і стварэння ў губерніях Паўночна-Заходняга краю валас-

цей, цэнтр адной з дзвюх на тэрыторыі Ганцаўшчыны ўсталяваўся менавіта тут. У 1869 г. у Круговічах была адкрыта аднакласная царкоўнапрыходская школа ці, як яшчэ называюць, земскае народнае вучылішча (першае ў наваколлі). У сярэдзіне XIX ст. да Круговіцкага царкоўнага прыходу далучылі суседні малаколькасны Агарэвіцкі і неўзабаве пабудавалі новую Георгіеўскую царкву, якая захавалася да сённяшніх дзён (наяўнасць царквы ў вясковым населеным пункце павышала яе статус да сяла). Акрамя праваслаўных, у Круговічах жылі католікі, якія мелі сваю каплічку. На жаль, з атэістычных часоў панавання балшавізму яна стаіць заныдбанай.

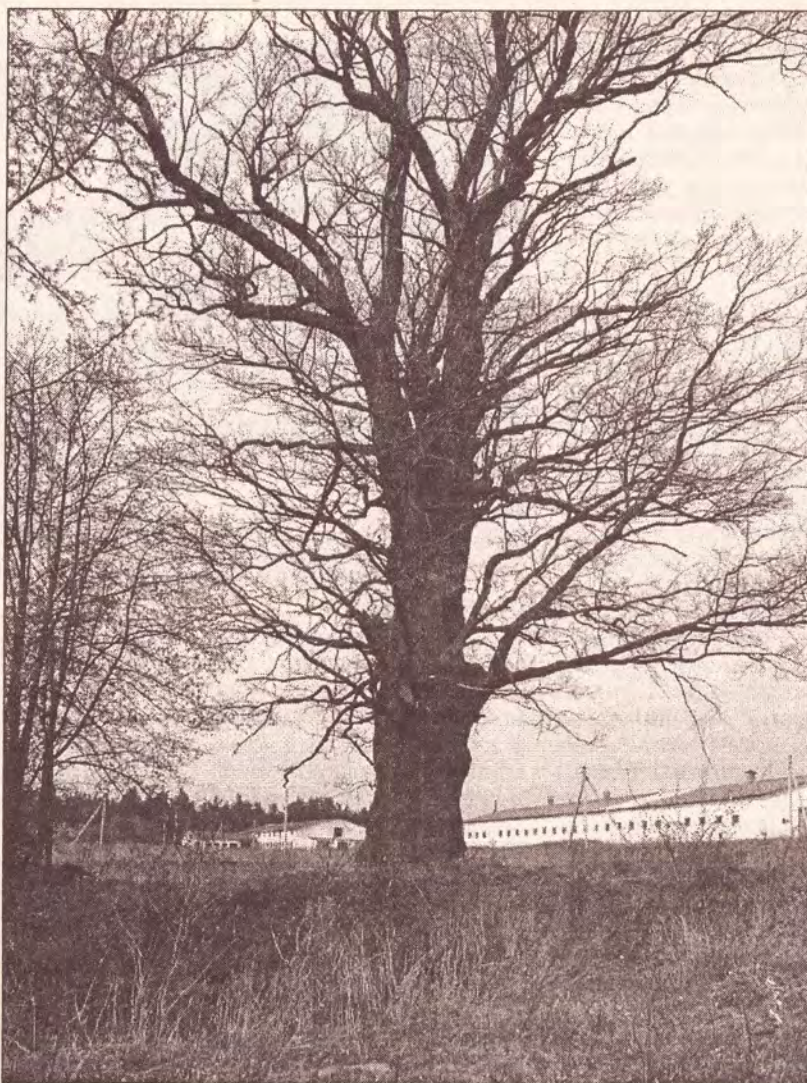
Гістарычныя катаклізмы з нашай краінай, відаць, не праходзілі паўз гэтымі землямі. У 1816 г. Круговічы і Малое Сяло мелі адпаведна па 20 і 12 двароў. Дэмаграфічны і гаспадарчы значны рост адбыўся толькі недзе на пераломе стагоддзяў. На пачатку XX ст. у вёсках было ўжо 92 двары з 520 жыхарамі ў Круговічах і 66 двароў з 424 жыхарамі ў Малым Сяле.

Культурнае жыццё тагачасных беларускіх вёсак. Так, Круговічы да самых сацыяльных катаклізмаў 1910-х гг. мелі свой лялечны тэатр.

Захавалася імя апошняга кіраўніка батлейкі – Занька Адам Ігнатавіч, якому падчас прадстаўленняў дапамагаў асістэнт. У склад калектыву тэатра ўваходзіў і свой музыка.

У далейшым тэндэнцыя дэмаграфічнага росту запаволілася: пракаціліся першая сусветная і грамадзянская войны. Балшавіцкая ўлада пасля перавароту ў Петраградзе панавала нядоўга. 4 лістапада 1917 г. на сходзе ў Ганцавічах яна была абвешчана, пасля чаго ў Круговічах арганізаваўся Рэўком (старшыня Цімашкевіч з суседняга Вострава). А напачатку 1918 г. вёска апынулася пад нямецкай акупацыяй. У 1921 г. у ПРэчы Паспалітай балшавікі купілі мір, у кошт якога трапіла і паў-Беларусі. Недзе тады ж, паводле польскага перапісу, вёскі мелі 116 двароў (667 жыхароў) – Круговічы, 86 двароў (543 жыхары) – Малое Сяло.

Ужо ў 1939 г. пасля прыходу

• Самы стары дуб у Ганцавіцкім раёне расце ў Круговічах

Чырвонай Арміі ў Беларусі пачаліся працэсы калектывізацыі, як паказаў досвед, найбольш страшнай з'явы для сялян. У Круговічах стварылі калгас імя Леніна, які ўзначаліў тутэйшы жыхар Андрэй Заяц. З мэтай дапамогі калектыву гаспадаркам раёна ў гэтай жа вёсцы была арганізавана машынна-трактарная станцыя, дырэктарам якой стаў нехта Бубліс, відаць, прыездзжы. У кожнай вёсцы Саветы адкрылі магазіны, якія запоўнілі таннымі таварамі, у прыватнасці газай, паркалем, махоркай, гарэлкай (астатнія два прадукты за палякамі былі пад дзяржаўнай манополіяй). У той час абедзве вёскі запаланілі розныя агітатары, што расказвалі пра перавагі сацыялістычнага ладу, пра дзівосы савецкіх дасягненняў.

Напад гітлераўскай Германіі перапыніў савецкую рэарганізацыю вёсак. Часы нямецкай акупацыі сталіся вельмі трагічнымі як для Беларусі ў цэлым, так і яе вёсчак. Удзень не давалі спакою немцы – аматары беларускіх прысмакаў, асабліва яек і курцінкі. А ноччу нярэдка турбавалі партызаны: ім жа таксама трэба было нешта есці.

7 ліпеня 1944 г. нямецкі гарнізон у Круговічах быў з адноснай лёгкасцю разбіты наступаўшымі часцямі Чырвонай Арміі. У вёсках ізноў усталявалася савецкая ўлада. Яна ўзяла курс на аднаў-

ленне дзеючых да вайны і стварэнне новых калгасаў.

Масавая арганізацыя калгасаў на Ганцаўшчыне прыпадае на перыяд 1949 – 1950 гг. Спачатку (вясной 1949 г.) быў створаны калгас у Малым Сяле – імя Леніна (першы старшыня Мікалай Міхайлавіч Бернат). Нягледзячы на тое, што Круговічы на той час з'яўляліся цэнтрам сельскага савета і мелі калектывную гаспадарку яшчэ да вайны, кругаўцы не надта імкнуліся пад гнёт калгасна-прыгоннай сістэмы, смак якой, відаць, за гады ваенных нягод не забыўся.

Такое становішча вымусіла адказныя органы ўдзяліць болей увагі з прымяненнем сілавых метадаў. Гэта прынесла плён напрыканцы верасня, калі на карце раёна з'явіўся калгас імя Талбухіна (старшыня Адам Максімавіч Гайдокевіч). Па тэмпах калектывізацыі Круговіцкі сельсавет працягваў плесціся ў канцы, на кастрычнік 1949 г. маючы толькі 19 % уступіўшых у калгас гаспадарак з іх агульнай колькасці ў 500 двароў (паасобку ў Круговічах і Малым Сяле на 1 лістапада 1948 г. налічвалася адпаведна 230 і 184 двары).

Круговіцкая МТС на пачатку 1949 г. мела ўсяго 7 трактароў на некалькі гаспадарак, таму ў асноўным праца вялася ўручную і з дапамогай цяглавай сілы. А ў 1958 г. МТС была ўвогуле расфарміравана з выкупам тэхнікі кал-

гасамі. Круговіцкая гаспадарка набыла 5 трактароў і камбайн (брыгадзірам трактарнай брыгады быў Занька Мікалай Максімавіч).

Пасля вайны адбыўся імклівы рост насельніцтва вёсак. Цэнтр сельсавета, праўда, 16.07.1954 быў перанесены ў Агарэвічы, якія знаходзяцца бліжэй да райцэнтра. Упершыню за сваю гісторыю Круговічы страцілі цэнтральнае значэнне сярод вакольных вёсак. Ужо ў 1944 г. наладзіла функцыянаванне школа-сямігодка, першы выпуск з якой адбыўся ў 1947 г. З 1951 г. школа ператваралася ў дзесяцігодку – сярэднюю школу, якая дала першы выпуск у 1954 г. Яе наведвалі, каб атрымаць сярэднюю адукацыю, дзеці са шматлікіх суседніх вёсак (нават з Дзяніскавіч, якія па колькасці насельніцтва пераўзыходзілі Круговічы, але пакуль не мелі сваёй дзесяцігодкі). У Малым Сяле тым часам (з 1958 г.) функцыянавала няпоўная сярэдняя школа. Пасляваеннае пакаленне было такое шматлікае, што Круговіцкая СШ мела па два паралельныя класы.

У 1960 г. было сфарміравана Круговіцкае лясніцтва, плошча яго складала 8460 га. 1961 – 1962 гг. прайшлі пад знакам электрыфікацыі вёсак. Прадуктыва працавала цагельня, пасля ўдасканалення тэхналогіі выпускаючы за сезон да 3-4 мільёнаў штук цэглы. Да канца 1970-х гг. у наваколлі вёсак ажыццявілі меліярацыю, пасля чаго і без таго невялікая рэчка Смердзь, якая брала выток каля царквы, ператварылася ў бязводную канаву.

Аднак перыяд адноснага росквіту змяніўся заняпадам. У канцы XX ст., у сувязі з міграцыяй жыхароў у горад, у абедзвюх вёсках пачала памяншацца колькасць насельніцтва (на 1.09.1997 было 378 двароў са 1104 жыхарамі). Калгас стаў банкрутам і быў далучаны да больш моцнага. Цагельня з-за нерэнтабельнасці і безгаспадарчасці спынілася.

Забываюцца шматвекавыя традыцыі. Сёння яшчэ захоўваецца глеба для даследаванняў дыялектолагаў: у нашых вёсках, дыялект якіх адносіцца да гродзенска-баранавіцкай групы гаворак і вельмі блізкі да літаратурнай мовы, нярэдка сустракаюцца моўныя з'явы суседніх дыялектаў – слухі і заходне-падляскі, што стварае асаблівы каларыт, цудоўнейшым чынам адлюстраваны ў творчасці вядомага беларускага пісьменніка Віктара Гардзея, які нарадзіўся ў Малым Сяле і ў шматлікіх мастацкіх творах апеў сваю малую радзіму. Духоўны пласт, сабраны не адным пакаленнем, сёння не мае пераемнасці.

Анатоль ТРАФІМЧЫК

(выканана пры кансультацыях Занькі Аляксандра Арсеніевіча і Мухі Уладзіміра Іванавіча)

СТЕКЛО

- оконное 4–8 мм
- тонированное 4–6 мм
- узорчатое (Польша)
- зеркало (Германия)
- нарезка (дизайн)
- сверление d 3–70 мм
- шлифовка торцов

(0163) 40-94-93
г. Барановічы
ул. Попова, 26
(в конце ул. Циолковского)

Внимание!

Подписаться на газету «Ганцавіцкі час» можно в любом отделении РУПС
справки по тел.: 2-14-50
При подписке в корпункте по адресу:
ул. Заслонова, 4 скидка 18%.

Не забудьте
подписаться на
любимую газету!

Подписная цена
на месяц – 1853 руб.
на квартал – 5559 руб.
Подписной индекс – 63683

«Ганцавіцкі час» – это газета для ВАС и про ВАС!

«Есть контакт!»

Если у вас имеется «горячая» информация, интересные новости, вопросы и предложения, если вы хотите высказать свои претензии и дать полезный совет, звоните нам.

В понедельник, 18 ноября,
с 16.00 до 18.00
на ваши звонки отвечает

Ёіііёàіёёі ііёіё

по тел. 2-14-50

Анекдот из Интернета

Ситуация – как всегда: 600-ый «мерс», сзади влетает в него 41-ый «Москвич». Из 600-го вылетает браток, на ходу швыряя в салон телефон, и подбегает к вылезавшему мужику из 41-го со словами: «Ну ты как? Как? Не ушибся?!? Посмотри, руки, ноги целы? Шея не болит? Посмотри, не порезался? Не поранился? Как ты, мужик? Точно все нормально? Ни ушибов, ни синяков?»

Тот в шоке: «Да вроде все нормально, спасибо». Браток облегченно обнимает его за плечи: «Ну тогда поехали смотреть квартиру».

Один мужик другому:

- Ну, как тебе моя жена?
- Та... Не очень...
- А сколько бы ты за неё дал?
- Та нисколько б не дал...
- Всё, договорились – забирай.

Один мужик пришёл к приятелю и просит переночевать у него, так как крепко повздорил с женой. – Что же всё-таки произошло? – интересуется приятель. – Да пришёл я домой, весь измотанный и уставший как собака. Ну и когда жена попросила у меня деньги на новое платье, я, должно быть, уже наполовину засыпать стал или ещё что, потому что пробормотал ей: «Хорошо, но только давай сначала покончим с диктовкой!»

Обедают муж и жена. Вдруг открывается дверь на кухню и вбегает сынишка.

С: – Мама, меня все во дворе называют козлом рогатым.

Ж: – Ну и что?

С: – А в кого я такой рогатый, в тебя или в папу?

Ж: (с ехидцей глядя на мужа): – Конечно, в папу. «Хорошо хоть не в меня», – с облегчением думает муж.

Новый русский (НР) проходит техосмотр.... Инспектор (И) осматривает его шикарный кабриолет и замечает большую красную кнопку.

И: – А это зачем?

НР: – Ну это типа от дождя. Нажимаешь ее и...

И: – А-а-а... понял, понял... Нажимаешь ее и поднимается крыша...

НР (улыбаясь): – Не-а... Нажимаешь ее, и дождь кончается.

Совет да любовь

Ольга и Виталий Цвирко г. Ганцевичи

История знакомства

Ольга: Два года назад Виталий позвонил мне по телефону домой и предложил познакомиться. Почему-то назвался другим именем, по-моему, Сашей. Мы поговорили на разные темы, узнали об интересах друг друга. Он напросился прийти за кассетой. Пришёл... и остался. Мы год дружили, а потом задумались и о семейных отношениях...

Виталий: Старший брат сказал, что в СШ №3 есть хорошая девушка. Ну, решили поприкалываться и позвонили ей. Поприкалывались! Результат – наша свадьба.

Уважаемые ганцевичане!

Если вы хотите, чтобы ваше торжество (свадьба, рождение ребенка, юбилей) осталось в памяти надолго и у многих, – обратитесь в корпункт газеты «Спадарожнік», и мы пришлем фоторепортера, а затем разместим Вашу фотографию и поздравление в нашей газете. Звоните, заходите! г. Ганцевичи ул. Заслонова, 4, тел. 2-14-50.

Янина г. Ганцевичи и Владимир г. Гомель Лысяковы

История знакомства

Владимир: Пил с друзьями пиво в одном заведении. Увидел обворожительно красивую девушку. Познакомились и начали встречаться. Как говорится, пришёл, увидел, победил!

Янина: Познакомились на дискотеке, и сейчас я счастлива...

ПАМЯТНИКИ из мастерских Бутковского В.П.
Памятники из гранита и гранитно-мраморной крошки, надгробные плиты, кресты, плитка, вывески, столы, бордюры, ограды.
Художественные работы на камне с использованием компьютерных технологий. Фотоальбомы.
Широкий выбор оригинальной продукции.
Ознакомиться с образцами нашей продукции можно в пункте выездной рекламы на рынке г. Ганцевичи 19 декабря с 8⁰⁰ до 13⁰⁰ часов.
Тел. для справок: 8 (256) 2-12-21, 5-20-40, Гомельская обл., г. Лельчицы, ул. Советская, 1.
Производим прием заказов и доставку продукции более чем в 30 районных центрах Гомельской, Брестской, Могилёвской, Минской, Гродненской обл.

Редакция газеты Спадарожнік

приглашает к сотрудничеству штатных (на конкурсной основе) и внештатных

корреспондентов

Справки по тел.: 2-14-50

или по адресу:

г. Ганцевичи, ул. Заслонова, 4

Примите поздравления!

Валерий Павлович Качерга!
(г.Ганцевичи)
Поздравляем с юбилеем!
Такие даты празднуют не часто,
Но раз пришла встречать ее пора,
Желаем Вам на будущее счастья,
А с ним здоровья, бодрости, добра!
Валя, Саша

Светлана Николаевна Радкевич!
(г. Ганцевичи)
Поздравляем с днём рождения!
Пусть к твоей дороге не придут тревоги,
Пусть не встанет горе на твоём пути,
Пусть же не устанет и не перестанет
Счастье за тобою следовать в пути.
Не знай забот, живи счастливо,
Чтоб говорили вслед всегда,
Как эта женщина красива,
Как бесконечно молода.
Отец, мать, муж Игорь, дочь Вика,
сын Евгений, сестра Наташа и её семья

Валерий Павлович Качерга и Анна Васильевна Качерга!
(г.Ганцевичи)
Поздравляем с серебряной свадьбой!
Не подыскать такого слова,
Чтоб в полной мере пожелать
Вам хорошего здоровья
И никогда не унывать.
Желаем счастья и добра,
Поменьше горя и печали,
Чтоб больше было светлых дней,
А хмурые не посещали.
Валя, Саша

Александр Владимирович Анацко!
(г. Ганцевичи)
Дорогого любимого братика и сыночка
Поздравляем с 18-летием!
Пусть в жизни будет всё:
Надежда, успех, уверенность в себе,
Движение к цели и удача,
А сердце – добрым и горячим.
Мама, папа, Алёна и Настя

Частные объявления

Продам:

- *1-комн. кв. по ул Октябрьской, 32/17. Тел. 2-11-57.
- *Или меняю 1-комн. квартиру на 2-комн. или 3-комн. с доплатой. Тел. 2-64-21, звонить вечером.
- *1-комн. квартиру в кирпичном доме. Тел. 2-12-26.
- *3-комн. квартиру в центре города, возможны варианты. Тел. 2-78-41.
- *3-комн. квартиру, 2 этаж, по ул. Строителей. Общая пл. 59 м², лоджия, подвал. Цена 6000 у.е. возможен торг. Тел. 2-10-78, звонить в любое время.
- *3-комн. квартиру. Общ. пл. 68,9 м², жилая пл. 47 м². Обращаться по адресу ул. Заводская, 14/46.
- *Или меняю 3-комн. квартиру на 2-комн. с доплатой, по ул. Строителей д.5, 1 этаж. Тел. 2-31-13.
- *4-комн. квартиру, 2 этаж, по ул. Строителей есть телефон. Тел. 2-84-73 (дом). 2-77-40 (раб.)
- *4-комн. квартиру в центре города, 2 этаж, возможны варианты. Тел. 2-29-42; 2-63-70. Тел. 2-77-40 (раб.), 2-84-73 (дом), звонить после 19⁰⁰.
- *2-этажный кирпичный дом по ул. Толстого, 28а. Тел. 2-26-20.
- *Дом кирпичный в г.п. Красная Слобода, Солигорского района. Цена 1000 у.е. Тел.2-12-12, звонить после 17⁰⁰.
- *Дом, кровать деревянную, котёл для отопления. Тел. 2-34-90.
- *Дачу на ст. Люсино. Тел. 2-28-97,2-13-37.
- *Стенку, б/у, цена 150 у. е. Тел. 2-62-69.
- *Крупный картофель. Не-

дорого новые кухонные шкафы. Тел. 2-63-81.

*Два гаража: железобетонный и передвижной. Тел. 2-35-06.

*Кирпич печной, силикатный, шифер. Доставка. Тел. 45-2-73.

*Швейная машина "Чайка-143 М", стумбой. Тел. 2-62-63.

*4 стула мягкие, 2 кровати, мягкий уголок, тахта, 2 кресла, журнальный столик всё б/у. Тел. 2-23-53.

*Корову, 3 года, непокрытую. Тел. 2-13-13.

Сниму:

*Срочно! Квартиру 1или 2-комн. Тел. 2-28-35.

Куплю:

*Цветные телевизоры и видеоманитофоны на запчасти. Тел. 58-2-21, звонить после 19⁰⁰.

*2-комн. квартиру. Тел. 2-73-51.

*Кабана весом до 100 кг. Тел. 2-76-74.

*А/м на запчасти, АКПП к «Ауди», «Пассат». Тел. 8-0296-561073.

Услуги:

*Набор и распечатка любых текстов, таблиц, графиков, диаграмм. Оформление рефератов, курсовых, дипломных работ и др. Обращаться по Тел. 2-80-11, после 18⁰⁰.

Разное:

*Ищу работу по шпаклёвке стен и потолков. Тел. в Пинске 2-74-44; моб. 8-0296-246980. Спросить Сергея.

*Ищу работу по строительству каминов. Тел. 2-22-02.

*Згублены права тракториста-машиниста I класса на имя Занькі Мікалая Мікалаевіча. Просьба вярнуць за ўзнагароду.

Примите поздравления!

Яніна Іванаўна і Казімір Антонавіч Блыга!

Дарагія бацькі. Ад усяго сэрца віншуем Вас з 40-годдзем сумеснага жыцця. Жадаем Вам моцнага здароўя, сямейнага дабрабыту. Няхай удача спадарожнічае вам усяды і заўсёды. Дзякуй Вам за ўсё, што вы для нас зрабілі і робіце, за вашы клопаты, парады, за цёплае, няшчотнае і шчодрае сэрца. Вас 40 лет ведае адна дарога. Привыклі жыць, здарова не шчадзя, Любви и сил нам отдаёте много, Почти не оставляя для себя. Дай Бог Вам много радости и счастья. Мы очень любим и желаем Вам: Пусть будет меньше на пути ненастья, А доброта встречает каждый час.

С уважением к Вам дочери Наташа, Марина, Оксана и внуки Вика, Максим, Игорь, Аня, Саша и маленькая Яночка

Сергей Евгеньевич Курлович!
(д. Любашево)
Поздравляем с 38-летием!
Хотим поздравить с днем рождения,
И счастья в жизни пожелать,
На жизнь не стоит обижаться,
Не стоит в жизни унывать.
Пусть будет все: гроза, метели,
Пусть будет радость и покой,
А если очень будет грустно,
То знай, что мы всегда с тобой.
Мама, папа, брат Гена, братиха Оля, племянница Катя

Былое и думы...

16 НОЯБРЯ

Былое: Международный день отказа от курения.

Думы: Ну что ж, раз международный, то придется потерпеть... до 17 ноября.

Былое: 1928 г. В Лондоне были выдвинуты обвинения в непристойности против лесбийского романа Рэдклиф Холл «Колодец одиночества».

Думы: Эх, ребята, что вы знали о непристойности в 1928 году...

Былое: 1955 г. Пущена первая очередь Минского часового завода.

Думы: «Да здравствуют часы марки «Луч»! Самые быстросходные часы в мире!»

Былое: 1965 г. СССР запустил космический аппарат «Венера-3», непилотируемый корабль, совершивший мягкую посадку на Венере.

Думы: И по части венерических исследований СССР в те времена тоже был впереди планеты всей...

Былое: 1997 г. В Венгрии состоялся всенародный референдум о вступлении в НАТО.

Думы: С чем боролись, на то и напоролись – более 85% голосовавших высказались за участие страны в Северо-Атлантическом альянсе.

17 НОЯБРЯ

Былое: 1935 г. На первом Всесоюзном совещании стахановцев Сталин произнес исторические слова, ставшие девизом целого поколения: «Жить

стало лучше, жить стало веселее».

Думы: Забота об уровне жизни и моральном климате в стране всегда волновала тиранов. Чего, например, стоит такой образчик любви к народу: «Будет хлеб – будут и песни».

18 НОЯБРЯ

Былое: 1307 г. Вильгельм Телль по принуждению местного чиновника сбил яблоко с головы своего маленького сына.

Думы: Затем не менее метким выстрелом народный любимец расправился и с самим чиновником-самодуром. О средние века, о нравы!..

Былое: Родился Луи ДАГЕР (1789-1851), французский художник и физик.

Думы: Не покривим душой, если назовем его самым почетным спонсором всех наших фотоконкурсов. Ведь именно Дагер разработал первый практический фотографический процесс, при помощи которого можно было получить устойчивые фотоснимки-дагерротипы.

Былое: 1928 г. В США был экранизирован первый звуковой экспериментальный мультфильм с Микки Маусом в главной роли.

Думы: В этот день маленькому ловкому мышонку, любимцу малышей всего мира, стукнет 74 года!

19 НОЯБРЯ

Былое: Родился

М.В. ЛОМОНОСОВ

(1711-1765), русский ученый-естествоиспытатель, поэт, художник, историк. Думы: «Ноги босы, грязно тело и едва прикрыта грудь... Не стыдися: что за дело? Это многих славный путь!» Это о нем, о Михаиле Ломоносове с восторгом и уважением писал в стихотворении «Школьник» еще один славный сын России Н.А. Некрасов.

Былое: Родился М.И. КАЛИНИН (1875-1946), деятель Коммунистической партии Советского государства.

Думы: Все думали, что «всероссийский староста» был вторым человеком в государстве после Сталина. На самом же деле он не смог уберечь от репрессий даже собственную жену.

Былое: Родился Г.К. ЖУКОВ (1896-1974), выдающийся стратег и полководец второй мировой войны.

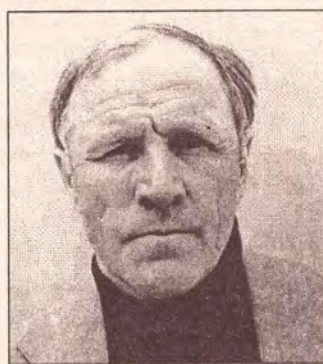
Думы: Увеликого полководца, оказывается, были самые тесные связи с Беларусью. С 1926 по 1931гг. Жуков преподавал на военной кафедре Белорусского государственного университета.

Былое: 1987 г. За автомобиль 1931 года выпуска «Бугатти Ройял» на аукционе была заплачена рекордная цена 5,5 миллионов фунтов стерлингов.

Думы: Уважаемые владельцы подержанных иномарок, не спешите избав-

ляться от своих четырехколесных друзей. Вполне вероятно, ваши внуки станут миллионерами именно благодаря им.

20 НОЯБРЯ

Былое: 1927 г. Родился Михаил Ульянов, известный российский киноактер.

Думы: Ему посчастливилось сыграть великих людей своей эпохи: Ленина, Жукова и т.д. Жаль, что никто не предложил пока М.Ульянову сыграть роль Владимира Владимировича или Александра Григорьевича.

Былое: 1998 г. В Санкт-Петербурге была убита депутат Госдумы России Галина Старовойтова.

Думы: Наверное, не стоит забывать об этом печальном факте и господам депутатам будущего союзного парламента, который планируется избрать в ближайшее время.

Размышлениями поделился Степан ЗЫЛЕВИЧ-ГЕРЦЕН.

Прогноз для знаков Зодиака 18.11.2002 г. - 24.11.2002 г.

Овен. Хотя обещаний помощи и разнообразных заверений вы можете получить более чем достаточно, ваши планы и надежды могут не оправдаться. В конце недели вы почувствуете, что Фортуна все-таки решила улыбнуться вам, осветив своим покровительством.

Телец. Осторожность – вот девиз наступающей недели. Из-за переоценки собственных возможностей вы рискуете уронить свою деловую и профессиональную репутацию. Во второй половине недели вы можете открыть для себя что-то новое в деловом партнерстве, получить помощь и освобождение от прошлых долгов, прежде всего кармических.

Близнецы. Неделя может оказаться довольно суетливой, вероятны искажения поступающей информации как по вашей вине, так и по злему умыслу тех, с кем вам доведется общаться. Наступает время жизненных изменений, и вам необходимо быть к ним подготовленным.

Рак. У вас наступает удачная неделя для карьерного роста, главное в полную силу продемонстрировать свои способности и исполнительность. Вам пора разобраться со старыми долгами, попытки отложить эту проблему ни к чему хорошему не приведут.

Лев. Не будьте излишне самонадеянны, не обольщайтесь собственной значимостью, иначе можете оказаться жертвой сомнительных партнеров. Постарайтесь не лениться, и тогда события будут складываться благоприятно. Используйте свое умение организовывать рабочее место, это позволит рационально использовать ваши силы и сохранит вам бодрость.

Дева. Постарайтесь быть стойким к обилию разнообразных искушений. Неделя будет полна событий: знакомства с новыми людьми, встречи и поездки. Ваш авторитет постепенно укрепляется, что создает хорошую перспективу на будущее. Будет много интересной и разнообразной работы. В понедельник есть вероятность, что вам придется прибегнуть к помощи друзей.

Весы. Вам необходимо привести душевный хаос в порядок, осторожно во всем разберитесь, тогда он превратится в стройную и гармоничную систему. Не раздавайте обещаний, они будут лишь обременять вас. Вам необходимы сконцентрированность и целеустремленность.

Скорпион. Вы – хозяин создавшегося положения, захотите – казните, захотите – милуете. Вы притягиваете и завораживаете окружающих, вас невозможно не заметить, в настоящее время Фортуна на вашей стороне. Вы внутренне настроены на преобразование и духовное обновление.

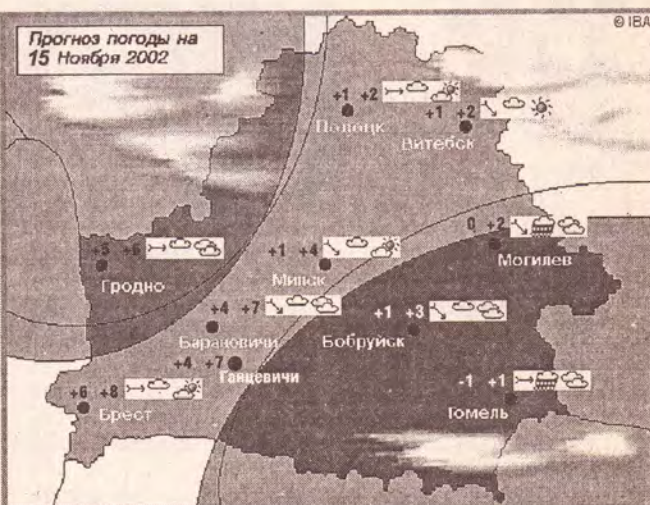
Стрелец. Вам просто необходимо твердо стоять на земле, не витать в облаках и избегать неясных ситуаций. Воспользуйтесь помощью друзей, близких, коллег по работе. Сейчас хорошее время для повышения вашего интеллектуального уровня.

Козерог. На этой неделе вам следует избегать стрессов, которые могут подорвать равновесие жизненных сил. Вы долго и кропотливо трудились, теперь у вас может появиться такая возможность, позволяющая вам прославиться.

Водолей. Не будьте так легкомысленны, остерегайтесь обещания в сомнительных компаниях, иначе вы можете сами не заметить, как превратитесь в выразителя чуждых вам интересов. В понедельник и во вторник желательно не начинать ничего нового.

Рыбы. Ваша сила в открытости и доброжелательности, тогда и нервы будут целы, и дела пойдут на лад. Возможны позитивные сдвиги во многих направлениях. Однако необходимо сохранять свои планы и намерения в тайне, чтобы они осуществились.

Синоптики сообщают:

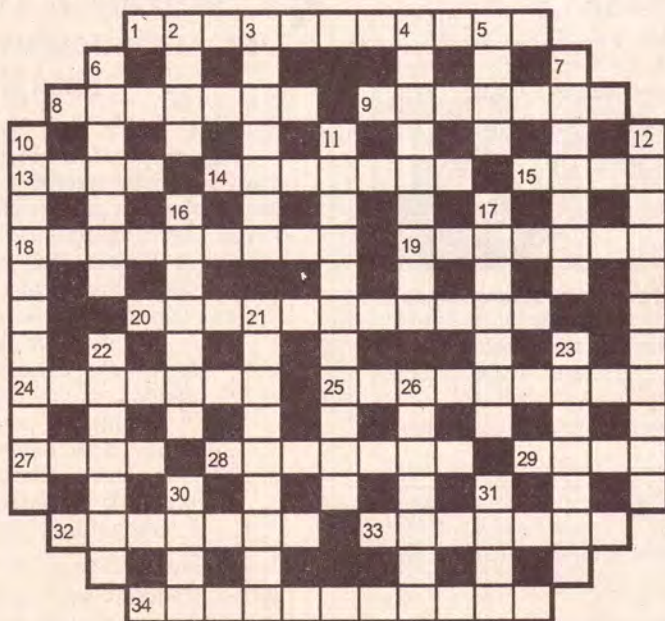
Кроссворд

По горизонтали:

1. Орнамент из пластинок различного материала.
8. Закрытое учебное заведение в старой России.
9. Герой драмы М. Лермонтова «Маскарад».
13. У злаков – отросток на цветковой или колосовой чешуе.
14. Составная часть маркетинга.
15. Дорожный сундук.
18. Восторженная похвала.
19. Роль М. Жарова в фильме «Близнецы».
20. Помещение для проведения научных или учебных экспериментов.
24. Латинский типографский шрифт.
25. Инакомыслящий человек.
27. Балет С. Слоимского.
28. Римский полководец, сподвижник Августа.
29. Столица азиатского государства.
32. Ускорение темпа в музыке.
33. Военское звание солдата.
34. Запись доклада, речи скоростным письмом.

По вертикали:

2. Корка на снегу.

3. Прибор для измерения расхода газа.
4. Музей-заповедник близ Сергиева Посада.
5. Замысел.
6. Часть оперы, балета.
7. Вид яблони с мелкими плодами.
10. Вознаграждение за что-либо.

11. Драгоценный камень.
12. Раздел элементарной геометрии.
16. Придание ювелирному камню нужной формы.
17. Государство в Южной Америке.
21. Человеческая обезьяна.

22. Столица XXVI Олимпийских игр.
23. Роман О. Гончара.
26. Старинная форма совместной работы крестьянской бедноты.
30. Футболист, обладатель «Золотого мяча» в 1968 г.
31. Автор романов «Театр», «Луна и грош».

Ответы на кроссворд, опубликованный в № 45

По горизонтали:

1. Гусар. 4. Вор. 5. Икс. 7. Клуб. 8. Кора. 10. Мак. 12. Олово. 13. Упрек. 14. Рис. 16. Акын. 19. Кран. 21. Лис. 22. Сэр. 23. Томат.

По вертикали:

1. Гриб. 2. Ссора. 3. Риск. 4. Вал. 6. Сыр. 7. Кроха. 9. Аркан. 10. Мор. 11. Кус. 15. Излом. 17. Кол. 18. Наст. 19. Куст. 20. Акр.

16 ноября		17 ноября		18 ноября	
ночь	день	ночь	день	ночь	день
+7	+11	+13	+13	+12	+13
2	-1	0	5	5	1
3	4	5	4	5	5

19 ноября		20 ноября		21 ноября	
ночь	день	ночь	день	ночь	день
+12	+12	+11	+9	+8	+8
2	5	3	-2	-3	-5
5	2	4	3	4	4

* тенденция давления - это разница между значениями давления в текущий срок и сутки назад, в мм рт.ст.

Спасибо за то, что Вы выбрали газету «Спадарожнік»

Індэкс: 63526 - інд. падліска. А6'ём: 2 ум. друж. аркуш.
Адрас рэдакцыі: 225320 г. Баранавічы, вул. Наканачнікава, 31-68
Карэспандэнцкі пункт у Ганцавічах: 225440 вул. Заслонава, 4. Тэл. 2-14-50
Для лістоў: 225440 г. Ганцавічы-2 а/с 15

Галоўны рэдактар Уладзімір ЯНУКЕВІЧ

Рэдактар Аляксей БЕЛЫ

Рукапісы і здымкі не рэцензуюцца і не вяртаюцца. Адказнасць за дакладнасць друкуемых фактаў і падзей нясуць аўтары. Выказаныя ў дасланых матэрыялах думкі могуць не супадаць з пунктам гледжання рэдакцыі газеты і не накладваюць на яе ніякіх абавязкаў. Адказнасць за змест рэкламы нясуць рэкламадаўцы.

Надрукавана ў РУВП «Баранавіцкая ўзбуйнёная друкарня», па адрасу: вул. Савецкая, 80
Падпісана ў друк 14.11.2002 г. у 8.00. Зак. 3067 Тыраж 1800 экз. Перыядычнасць - адзін раз у тыдзень.

Заснавальнік і выдавец
Янукевіч Уладзімір
Аляксандравіч

Пасведчанне аб рэгістрацыі
N 1416 ад 19 лютага 2002 г.